

РЕШЕНИЕ

№ 8665

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2788** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елена Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Л. Н. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет.4, срещу решение № 883 от 20.02.2024 г. по НАХД № 16760/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, с което е потвърден електронен фиш серия К № 8384321, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от Закона за движение по пътищата му е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 50 /петдесет/ лева, за нарушение на чл.21, ал. 2, вр. чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на въззивния съд е незаконосъобразно и необосновано, поради издаването му в противоречие с материалния закон и допуснати нарушения на съдопроизводствените правила. На първо място се сочи, че в електронния фиш липсва индивидуализация на мястото на твърдяното административно нарушение. На следващо място се излагат твърдения, че нарушението било установено с АТТС, серия МД 1193, а в решението за одобрение на типа на уреда за измерване бил посочен друг номер, следователно пред въззивната инстанция не били представени доказателства за одобрение на типа уред за измерване. В пункт 1.3 от жалбата е посочено, че административният орган не е

съобразил, че управляваният от касатора автомобил е с допустима маса, ненадвишаваща 3500 кг., поради което ограничението на скоростта, съгласно ППЗДвП, следва да бъде 90 км./ч., а не 80 км./ч., както неправилно било посочено в обжалваното съдебното решение и в електронния фиш. Представя като писмено доказателство свидетелство за регистрация на МПС част I. С горните аргументи се прави искане за отмяна на решението и постановяване на друго, с което електронният фиш да бъде отменен.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXI-ви касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 211 от АПК от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въз основа на приетите писмени и гласни доказателства от районния съд е приета следната фактическа обстановка: На 16.11.2023 г. в 10:19 часа, мобилна система за видеоконтрол „АТСС“ № MD 1193 заснела лек автомобил, марка „Т.“, модел „РАВ 4“, с рег. [рег.номер на МПС], движещ се извън населено място, а именно по Софийски околновръстен път срещу номер 333, в посока от [улица]към [улица], с превишена скорост – 98 км./ч., при максимално разрешена за движение извън населено място и указана с пътен знак „В-26“ – 80 км./ч. За констатираното нарушение от СДВР е издаден електронен фиш Серия К № 8384321 за налагане на глоба в размер на 50.00 лв., на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, в който като нарушител е посочен Л. Н. В., в качеството му на собственик. Въз основа на тази фактическа обстановка въззивният съд е приел, че електронният фиш отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а административнонаказателната отговорност на В. е законосъобразно ангажирана, предвид разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, като постановено от надлежен съдебен състав /не се оспорва компетентността по правилата на подведомствеността на СРС 99-ти състав/, допустимо /при наличие на жалба, подадена в законоустановения срок/ и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Правилен е изводът на въззивния съд за законосъобразно ангажиране на административнонаказателната отговорност на касатора. По делото е установено по несъмнен начин, въз основа на представената разпечатка на снимка от автоматизирано техническо средство, че автомобил „Т.“, модел „РАВ 4“, с рег. [рег.номер на МПС], чийто собственик е Л. В., се е движел със скорост от 102 км/ч при ограничение на скоростта от 80 км/ч. Касаторът е санкциониран за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Нормата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП установява определени стойности на скоростта в км/ч, които не следва да се превишават от водача при избиране на скоростта на движение, като в населено място скоростта на движение с лек автомобил не може да превишава

50 км/ч. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак, в случая с пътен знак В26, с който е въведено ограничение 80 км/ч. Установеното нарушение е доказано по безспорен начин, като точно е спазен процесуалния ред за целта предвиден в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице са достатъчно доказателства относно авторството и факта на извършеното нарушение.

По отношение на въведените в касационната жалба възражения относно точното описание на нарушението в електронния фиш, съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, съдът счита следното:

Легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП. Електронният фиш е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. От това произтича, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Той се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 ЗДвП реквизити, а именно: данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

Процесният санкционен акт- Електронен фиш, серия К № 8384321, съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, а именно -СДВР, мястото – Софийски околовръстен път срещу № 333, датата – 16.11.2023 г., точния час на извършване на нарушението – 10:19 ч., регистрационния номер на моторното превозно средство С., собственика – Л. Н. В., на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението „нарушение за скорост“, нарушените разпоредби – чл.21, ал.2, вр. с чл.21, ал.1 от ЗДвП, размера на глобата - 50.00 лева, срока, сметката, начините за доброволното й заплащане. В тази връзка, неоснователна е претенцията за липса на реквизити, както и неяснота по отношение на мястото на соченото нарушение. Видно от съдържанието на ЕФ, в същият ясно е описано, че се касае за Софийски околовръстен път, срещу № 333 в посока от [улица]към „Патриарх Г.“. Така описано мястото на нарушението е достатъчно индивидуализирано и противно на изложените в касационната жалба твърдения, съдържа необходимите данни за определяне на точното местонахождение на автомобила на касатора в момента на заснемане на нарушението от автоматизираното техническо средство. Ето защо, касационната жалба по пункт 1 е неоснователна.

По второто сочено нарушение, а именно, че нарушението било установено с АТТС,

серия MD 1193, а в решението за одобрение на типа на уреда за измерване бил посочен друг номер, съдът счита същото за неоснователно. Видно от решението за одобрение на типа на уреда за измерване, приложено към административната преписка /л.7/, същото касае одобрението на фабрично означените уреди за измерване с наименования „С. М4”, „С. М2” и „С. – М-KR”. Решението е издадено на 13 юни 2017 г. и е със срок на валидност 10 години, следователно уредите за измерване с горните наименования са валидни до 2027 г. От протокол за проверка № 019-СГ-ИСИС/14.03.2023 г., издаден от Отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“ при Български институт по метрология /л.5 от административната преписка/ е видно, че се касае за извършена проверка на уред за измерване с наименование „С. М2” с фабричен номер MD 1193, за който е установено, че съответства на одобрения тип. От посоченото е видно, че с цитираното решение за одобрение, противно на изложеното в пункт 2 от касационната жалба, един от одобрените уреди за измерване е именно от рода на процесния „С. М2” като по преписката са представени и допълнителни доказателства /протокол/ за проверка на конкретния/процесен уред с фабричен номер MD 1193.

По отношение на възражението по пункт 3 от касационната жалба, а именно, че административният орган не е съобразил, че управляваният от касатора автомобил е с допустима маса, ненадвишаваща 3500 кг., поради което ограничението на скоростта, съгласно ППЗДвП, следвало да бъде 90 км./ч., а не 80 км./ч., както неправилно било посочено в обжалваното съдебното решение и в електронния фиш, касационната инстанция обръща внимание, че въведената с ППЗДвП допустима скорост за автомобилите, съобразно тяхната маса е неприложима в случаите, в които е въведено ограничение на скоростта с пътен знак, съгласно чл.50 от ППЗДвП. В случая, видно от приложените към административната преписка доказателства, на пътен участък Софийски околовръстен път срещу № 333, с посока на движение [улица]към [улица], с пътен знак /п.з./ В-26 е било въведено ограничение на скоростта до 80 км./ч., поради което регистрираната скорост от 102 км./ч., с която се е движел автомобилът на касатора, дори и след корекцията с 3% в негова полза, безспорно е била над допустимата, въведена с пътен знак В-26, поради което правилно е била ангажирана неговата административнонаказателна отговорност за нарушение на чл.21, ал.2, вр. с ал.1 от ЗДвП.

Съобразно изложеното, настоящият състав намира касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение за правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд - София - град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 883 от 20.02.2024 г. по НАХД № 16760/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.